საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გრძელფეხა სცინკი

გრძელფეხა სცინკი

გრძელფეხა სცინკი, (Eumeces schneideri), ხვლიკი სცინკისებრთა ოჯახისა. გავრცელებულია ჩრდ. აფრიკაში, ხმელთაშუა ზღვის ზოგიერთ კუნძულზე, წინა აზიაში, აღმ-ით ავღანეთამდე და ჩრდ.-დასით ინდოეთამდე; აგრეთვე სამხრეთ კავკასიის აღმოსავლეთით და შუა აზიის სამხრ. რ-ნებში. საქართველოში გვხვდება აღმ. ნაწილში – დავითგარეჯაში, შირაქში, ქვემო ქართლში. ბინადრობს ქსეროფიტულ ადგილებში. თავს აფარებს ქვებს, კლდის ნაპრალებს, მღრღნელების სოროებს (ზოგჯერ სოროს თვითონვე თხრის). დიდი გ. ს-ის სხეულის სიგრძე 43 სმ აღწევს. მოზრდილი ცხოველი, განსაკუთრებით მამალი, ძლიერ იკბინება. გაზაფხულსა და ადრე ზაფხულში აქტიურია ძირითადად დღისით, შუა ზაფხულში – დილას და საღამოს, ხოლო ზაფხულის მიწურულში ეძლევა ზაფხულის ძილს. იკვებება მწერებით, ობობებით, ლოკოკინებით, ზოგჯერ წვრილ-წვრილი ხვლიკებით, უხერხემლოებით, ჭამს თუთასაც. დებს 9 კვერცხს. ძალზე იშვიათი სახეობაა და შეტანილია „საქართველოს წითელ წიგნში".

თ. მუსხელიშვილი